

Noutatea structurii compozitionale a romanului Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi de Camil Petrescu

Structura compozitionala a romanului Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi de Camil Petrescu, ar putea fi caracterizata prin mai multe trasaturi:

1. Romanul este alcatuit din doua carti corespunzatoare celor doua jumutati ale titlului: Cartea I este "istoria geloziei lui Stefan Gheorghidiu" (Calinescu), iar metafora din titlu ar putea sugera ratacirile personajului prin "noaptea" incertitudinilor sale, legate de iubirea pentru sotia sa Ela.

Cartea a li-a constituie un "jurnal de campanie" (Calinescu) in care este evocat spectacolul apocaliptic al razboiului - in fond tot o "noapte" sfarsita adesea in moarte.

Liantul dintre cele doua carti este Stefan Gheorghidiu - tanarul ars de febra ideilor, "inteligent si neprihanit" (cum il caracteriza G. Calinescu).

Autorul incearca astfel sa raspunda la intrebarea: Cum priveste dragostea si cum traieste drama razboiului cautatorul de absolut?

2. Romanul incepe printr-un artificiu de compozitie: actiunea din primul sau capitol (la Piatra Craiului, in munte), este posterioara intamplarilor relatate in restul cartii I: in primavara lui 1916, in timpul unei concentrari pe Valea Prahovei, Gheorghidiu asista, la popota ofiterilor, la o discutie despre fidelitatea in dragoste; aceasta ii va trezi, in mod acut si dureros, toate amintirile legate de cei doi ani si jumătate ai casniciei cu Ela.

Monografia acestei iubiri este realizata prin retrospectiva si incepe abia in capitolul al II-lea (Diagonalele unui testament), pentru a ocupa apoi toata cartea I.

Marile intrebari ale tanarului isi gasesc raspunsul abia la sfarsitul cartii a li-a, cand, sosind acasa intr-o permisie, Stefan Gheorghidiu primeste (printr-o scrisoare anonima) confirmarea vechilor lui banuieli.

De data aceasta, cel care vazuse, in razboi, ultima fata a absolutului - moartea - gaseste puterea de a divorta de Ela, lasandu-i "tot trecutul". La sfarsitul cartii a II-a, tanarul - care strabatuse cele doua cercuri ale Infernului sau (penitenta absolutului intrezarit , dar neatins si moartea ca eveniment cotidian), devenise un alt om.

3. Romanul are doua teme: dragostea si razboiul. Fiecare dintre aceste experiente reprezinta o incercare de a atinge absolutul; ambele sunt viziuni particulare ale iubirii si razboiului, originale prin luciditatea taioasa a demersului analitic.

4. Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de fazboi reuneste doua planuri ale relatarii:

â€” un obiectiv, exterior (cuprinzand povestirea unor intamplari);

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

„unul subiectiv, interior (alcatuit din analiza profunda si lucida a unor sentimente: gelozia, incertitudinea chinuitoare, durerea unor revelatii, dezamagirea produsa de nepotrivirea dintre ideal si real, neputinta atingerii absolutului, inadaptarea).

5. Tehnicile de creatie sunt moderne si corespund acestor structuri, autorul folosind: relatarea la persoana I, retrospectiva, analiza psihologica, introspectia.

Deosebit si original este modul in care sunt alcatuiti eroii: "toti, sub felurite vesminte, par a purta capul multiplicat al vorbitorului la persoana I" (Calinescu). in acest mod, analiza sentimentului iubirii devine un monolog liric.

Camil Petrescu este un anticalofil, considerand ca numai astfel se poate respecta autenticitatea.